

Rotlle núm. TSJP-0000043/2017
Causa núm. 6000058/2017

AUTE 78-2017

PARTS:

Recorrent: **Sr. D.S.E. (PRES)**
Advocat: Sr. E.G.D.

Recorregut: **MINISTERI FISCAL**

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: **M. I. Sr. Yves PICOD**
Magistrats: **M. I. Sra. Marie CONTE**
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-cinc de setembre de dos mil disset.

En el recurs d'apel·lació interposat contra l'aute de data 14 de juliol de 2017 dictat per el Tribunal de Corts en el procediment d'extradició núm. 6000058/2017, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **M.I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que per aute de 14 de juliol de 2017, el Tribunal de Corts va decidir:

“Atorgar l'extradició de D.S.E., nascut el dia XXX d'XXX de 1971 a XXX Pontevedra, (Espanya), fill de C. i de C., de nacionalitat espanyola, titular del document nacional d'identitat número XXX, resident al Principat, amb domicili al carrer XXX, número XXX, pis XXX, d'Andorra la Vella, demanada per les autoritats espanyoles en base a la seva condemna per sentència ferma de data 27 de febrer del 2017 com autor criminalment

responsable d'un delict continuat d'agressió sexual a la pena de catorze anys i sis mesos de presó.

Ferm el present aute, comunicui's al Ministeri Fiscal per dur a efecte l'extradició, quina execució es farà sota la condició especificada en el CONSIDERANT QUART."

II.- RESULTANT: que contra l'esmentat aute de 14 de juliol de 2017 interposà recurs d'apel·lació la representació lletrada del Sr. D.S.E. per considerar, contràriament a allò establert en la resolució recorreguda, que no concorren els requisits legals necessaris per acordar l'extradició del seu defensat. Així:

- les acusacions i els càrrecs en base als quals ha estat condemnat a l'Estat espanyol no són versemblants. Hi ha hagut un error manifest en l'apreciació i valoració de la prova practicada per part dels òrgans judicials espanyols; i, a l'ensem,

- té intenció de presentar imminentment una demanda davant del Tribunal Europeu de Drets Humans per vulneració del dret a un procés equitatiu i, especialment, del dret a la presumpció d'innocència arran de la indeguda valoració de la prova en el seu dia practicada; i

III.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'ha oposat al recurs formulat de contrari, tot defensant els criteris emprats pel Tribunal de Corts per acordar l'extradició del Sr. D.S.E. i considerant que no es dona cap dels supòsits previstos per l'article 14 de la Llei qualificada d'extradició per denegar la demanda formulada per l'Estat espanyol.

IV.- RESULTANT: que en l'acte de la vista oral, les parts compareixents van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la part recurrent considera, en contra del criteri del Tribunal de Corts, que concorren les prohibicions per a atorgar l'extradició previstes als apartats 12 i 13 de l'article 14 de la Llei qualificada d'extradició.

Es torna a al·legar com a fonament de la seva pretensió que el Sr. D.S.E. es considera innocent del delict pel qual ha estat condemnat i que els Tribunals espanyols han vulnerat la seva presumpció d'innocència

perquè la condemna no es sustenta en prova de càrrec suficient i correctament valorada. Reitera la part recurrent que els fets pels quals ha estat condemnat el Sr. D.S.E. no són versemblants i la condemna és fruit d'un error manifest en l'apreciació de les proves, anunciant el seu propòsit d'esgotar totes les instàncies judicials i presentar una demanda davant del Tribunal Europeu dels Drets Humans, després que el Tribunal Constitucional d'Espanya no hagi admès a tràmit la demanda d'empara interposada contra la sentència del Tribunal Suprem.

No és competència dels Tribunals andorrans analitzar la valoració de les proves en què l'Audiència Nacional en primera instància i el Tribunal Suprem en la segona fonamenten la condemna del recurrent, sinó només comprovar si, en aquest cas, la declaració de culpabilitat –en tractar-se de l'extradició pel compliment de condemna ferma– del Sr. D.S.E. és versemblant i si la condemna no resulta d'un error manifest.

Pel que fa a la versemblança de la culpabilitat de la persona reclamada, es tracta de comprovar si els fets pels quals se'l condemna tenen aparença de veritat, és a dir, si han pogut succeir i ser comesos pel reclamat. Aquesta comprovació considerem que s'ha de fer a través de la sentència i només podria ser apreciada la falta de versemblança quan de la mateixa resultés de forma clara i manifesta la impossibilitat de que els fets hagin existit i que s'haguessin comés pel recurrent, cosa que no succeeix en aquest supòsit.

El recurrent ha estat condemnat per una pluralitat d'agressions sexuals en la persona de la seva filla, comeses aprofitant els períodes de temps en què la tenia en la seva companyia en compliment del règim de visites judicialment establert. L'Audiència Nacional ha sustentat l'existència de les agressions en la declaració de la víctima, la credibilitat de la qual es considera corroborada per una sèrie d'elements que doten de versemblança les seves manifestacions, i el Tribunal Suprem espanyol en la segona instància va concloure que la condemna descansava en prova de càrrec apta i suficient per a desvirtuar la presumpció d'innocència i que havia estat correctament valorada. Cap element de les sentències permet afirmar que la culpabilitat del recurrent no sigui versemblant.

II.-CONSIDERANT: que pel que fa a l'error manifest, no es tracta d'analitzar la valoració de les proves fetes en la sentència de l'Audiència Nacional –confirmada per la del Tribunal Suprem– com si els Tribunals andorrans fossin una tercera instància, sinó només de comprovar si de la lectura de la sentència no resulta de forma clara i manifesta, sense necessitat de fer cap interpretació ni cap procés de raonament lògic, que s'ha produït una equivocació en condemnar el recurrent, el què és clar que no succeeix en el supòsit.

III.- CONSIDERANT: que la resolució recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada del Sr. D.S.E.

2.- CONFIRMAR l'aute de 14 de juliol de 2017 dictat pel Tribunal de Corts en la causa de referència en el sentit de donar lloc a la demanda d'extradició del Sr. D.S.E., formulada per les autoritats espanyoles.

3.- Imposar a la part recurrent les costes processals causades pel recurs.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present resolució a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present resolució, per al seu compliment i execució. Així, per aquest nostre aute, definitivament jutjant, ho manem i signem.